

[Per Hækkerup.]

Det problem, vi står over for nu, er derfor næsten det omvendte af det, Dalgas formulerede ved sit slagord efter tabet af Sønderjylland: hvad udad tabes, skal indad vindes. Nu står vi over for det modsatte: hvad indad tabes, skal udad vindes. Det bliver eksportproblemet, der bliver vort centrale problem, og ligesom Dalgas i sin tid ikke lod løsningen bero på det private initiativ, men organiserede en aktiv og målbevidst indsats for at løse det problem, han opstillede, således må også vi nu i eksportstriden, eksportkampen, formulere en aktiv og målbevidst indsats, d. v. s. en forstærkelse af de midler, vi har anvendt i den økonomiske politik, og det vil medføre nye retningslinjer på mange områder.

Jeg tillader mig at nævne et par af de områder, som allerede er taget op, eller som efter min opfattelse må tages op. Vi har allerede et forslag til behandling i folketinget om forøgelse af eksportkreditter og eksportgarantier. Således som konkurrenceforholdene er i verden, er det nødvendigt, at vi også på det område giver vore eksporterhverv en ligestilling med andre landes. Vi har i samme retning et lovforslag om oprettelse af Danmarks erhvervsfond, som betyder, at man går i gang med markedsundersøgelser, markedsanalyser, udsendelse af erhvervsdelegationer, udsendelse af handelsstipendiater, produktivitetsfremmende undersøgelser o. s. v., alt sammen foranstaltninger, der har til formål at øge Danmarks produktivitet, konkurrence- og eksportevne.

Endvidere overvejer vi i den kommission, der beskæftiger sig med udenrigstjenestens forhold, en forstærkelse af Danmarks handelspolitiske beredskab, kan man næsten sige. Der er ingen tvivl om, at ikke blot i de nye lande rundt om i verden, som efterhånden vinder selvstændighed, men også hos en del af de gamle lande er vi interesseret i at udvide vor repræsentation, således at vi derigennem har de bedste muligheder for at varetage danske erhvervsinteresser, d. v. s. at vi, i højere grad end det tidligere har været påkrævet, søger at få mennesker med god praktisk og teoretisk erhvervs-kundskab inddraget i udenrigstjenesten i form af handelsattachéer, landbrugsatta-

chéer, industriattachéer, fiskeriattachéer o. s. v., som kan bistå det praktiske erhvervslivs og forretningslivs folk, når de skal foretage erhvervsfremstød.

Jeg vil også pege på, at vi i forhandlingerne om det nordiske samarbejde, efter at tanken om den nordiske toldunion er blevet indhentet af den europæiske markedsudvikling, i hvert fald står med en række konkrete samarbejds muligheder, som jeg tror det er af betydning at vi tager op. I den henseende vil det kun kunne styrke, hvis de nordiske lande rykker tættere sammen.

Jeg tror endvidere, at en kombination af privat og offentlig indsats efter principperne i egnsudviklingsloven vil blive i endnu højere grad påkrævet, hvis vi effektivt skal gribe ind over for den stedsvis og fagvis begrænsede arbejdsløshed, som i en vis forstand vil få en forøget tendens som følge af erhvervsomlægningen herhjemme.

Jeg tror også, at over for større opgaver, som det private erhvervsliv måske viger tilbage for at løse ved egen kraft, kan der tænkes samarbejdsformer imellem det private erhvervsliv og statsmagten. Jeg ved godt, det støder an mod dogmatiske opfattelser, men her gælder det, at dogmerne må falde til fordel for det praktiske og levende livs krav. Vi kan ikke af hensyn til doktriner og forældede læresætninger afskære os selv fra at udnytte de muligheder, vi måtte have, på den bedst mulige måde.

Jeg mener endvidere, at det må være en opgave at medvirke til at skabe det, man har kaldt det bedst mulige industrialiseringsklima. I den forbindelse behandler det høje ting jo forslag til en ændring af selskabsbeskatningen, og jeg vil pege på, at vi allerede i sommeren 1957 gennemførte nye afskrivningsregler og regler om skattefri henlæggelser til investeringsfonds, foranstaltninger, som betyder, at erhvervslivet har bedre muligheder for at klare konkurrencekampen end tidligere.

Lad mig videre nævne — og det er måske, når alt kommer til alt, det vigtigste af vort erhvervspolitiske beredskab — at det er nødvendigt at sikre en uddannelse af dansk ungdom.

Det er kendt, at Danmarks konkurrenceevne som følge af vor fattigdom på råstoffer